

- σαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ, ὅτι ἐξέστη» ποίᾳ
δικαιοσίᾳ τὴν τῶν ῥημάτων συνθήκην ἀρμό-
ζοντες, οὐκ ἂν εἴημεν πόρρω τοῦ εὐαγγελι-
κοῦ διηγήματος παρενηνεγμένοι. 377.
- ΛΑ'. Διὰ τί τὸν παράδεισον ἐφύτευεν ὁ Θεός,
μέλλων εὖθὺς ἐκβάλλειν τὸν Ἀδὰμ ἐξ αὐ-
τοῦ; 384.
- ΛΒ'. Τοῦ θεοπεσίου Παύλου παραινούντος· «Ἐάν
παινᾷ ὁ ἐχθρός σου ψώμιζε αὐτόν· ἐάν διψᾷ
πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιεῖν ἀνθρακας
πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·»
πῶς νοήσωμεν τὸ, «Ἀνθρακας πυρὸς σωρεύ-
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ;» 385.
- ΛΓ'. Πῶς νοητέον τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Θεοῦ
τῷ Μωσῇ, «Ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν φα-
ρῶν;» 389.
- ΛΔ'. Πῶς νοητέον τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, «Εἰ δὲ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε
μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε·» καὶ τὰ τούτῳ
συνημμένα;» 392.
- ΛΕ'. Πῶς ὁ ἱερός χρησμός, ὡς περ ἐστὶ κρείττων
αἰτίας ἀπάσης, οὕτω καὶ δειχθεῖν ταύτης ἀ-
προσπέλαστος ὥς, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, φη-
σὶν, ὅπου ἂν κερυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο,
λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς;» Εἰ μὲν γὰρ τις εὐαγγέλιον αὐ-
τὴν τὴν πράξιν θεῖν τῆς γυναικὸς, ἀδολεσχίας
οὐ δοκεῖ φεῦγειν αἰτίαν· ἂν δὲ τὴν ὅλην
γραφὴν τῶν συνταξαμένων μαθητῶν τοῦ
διδασκάλου καὶ κοινοῦ Σωτῆρος ὑπερφυῆ
ἔργα καὶ πολιτεύματα, οὐδὲ τοῦτο νομί-
ζεται σώζειν τὸ ἀκόλουθον· οὕτω γὰρ ταῦ-
τα τοῖς γράμμασι παρετίθετο. 393.
- ΛΓ'. Τίνα νοῦν ἐστὶν ἀκόλουθον καὶ ἀδυσρῆμη-
τον ἀνιχνεύσαι καὶ κατανοῆσαι διὰ τῶν
Δαυϊδικῶν ῥημάτων λεγόντων, «Σοὶ μόνῳ
ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποί-
ησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε;» 396.
- ΛΖ'. Διὰ τί τῶν τοῦ Σωτῆρος βαπτιζόντων μα-
θητῶν, ἐτι ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης; 404.
- ΛΗ'. Τίνος ἔνεκεν ὁ Μωσῆς κατὰ τὴν Γένεσιν γε-
νεαλογὼν τὰς ἡγεμονίας Ἠσαΐ, τῶν μὲν ἄλ-
λων ἀπλῶς ψιλὰ διέρχεται τὰ ὀνόματα, ἐπὶ
δὲ τὸν Αἰνᾶν ἐλθὼν φησιν· «Οὗτός ἐστιν ὃς
εὔρε τὸν Ἰακὼβ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ
ὑποζύγια Σεργὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;» τί
οὖν ἐστὶν ὃ εὔρε; καὶ τίνος ἔνεκα μνήμης ἀ-

- ξιούται; 404.
- ΝΘ'. Τί δηλοῖ τὸ ἐν Δευτερονόμῳ γεγραμμένον·
«Ἐάν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν καὶ ποι-
ήσῃς στεφάνην τῷ δωματίῳ σου, καὶ οὐ
ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου;» 405.
- Ξ'. Τί δήποτε τοῦ νόμου κωλύοντος ἄπτεσθαι
λεπροῦ, εἰ δὲ μὴ ἀκάθαρτον εἶναι ἕως ἐσπέ-
ρας ἐν τῷ θεραπεύειν τὸν λεπρὸν ὁ Σωτὴρ
ἄπτεται αὐτοῦ, καὶ τοι λόγῳ θεραπεύειν
δυνατὸν ὢν;» 409.
- ΞΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ
ζῶν, αὐτὸς ἀγαθός ἐστιν ὑπὲρ τὸν λέοντα
τὸν τεθνηκότα;» 416.
- ΞΒ'. Τί βούλεται δηλοῦν τῷ παρὰ τῷ Ἑκκλη-
σιαστῇ ῥηθέν· «Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πληθὺι
τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν;» 417.
- ΞΓ'. Τί δηλοῖ «Ὁ ὀρύσσων βύθρον εἰς αὐτὸν ἐμ-
πεσεῖται». 421.
- ΞΔ'. Πῶς νοητέον, ὃ γέγραπται τῷ Ἑκκλησιαστῇ·
«Σχιζὼν ξύλα κινδυνεύει ἐν αὐτοῖς, ἐάν ἐκ-
πέσῃ τὸ σιδήριον· καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτά-
ραξε καὶ δυνάμεις δυνάμωσαι· καὶ περισ-
σαι τοῦ ἀνδρείου σοφία;» 424.
- ΞΕ'. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποβλέπει τὸ, «Γενεὰ πο-
ρεύεται καὶ γενεὰ ἐρχεται, ἡ δὲ γῆ εἰς τὸν
αἰῶνα ἔστηκεν». 425.
- ΞΣ'. Τίνα νοῦν ἀναπτύσσει τὸ, «Ἔστι δίκαιος;
ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἀ-
σεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ;» 429.
- ΞΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰ δὲ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ
δικαιοσύνην συνίστησι.» 432.
- ΞΗ'. Τὸ, «Ἐάν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτι
πολλὰ ζήσεται, καὶ πληθος ὅτι ἔσονται ἡ-
μέραι ἐτῶν αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ
τῆς ἀγαθωσύνης· καὶ γε ταρῇ οὐκ ἐγένετο
αὐτῷ, εἴπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα·
ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει τὸ
ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται· καὶ γε ἴλιον
οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἔγνω· ἀνάπαυσις τοῦτ' ὑπὲρ
τοῦτον»· τοῦτο δὴ τὸ ῥητόν τίνα διακρίσιν
καὶ σαφήνειαν ἐπιδείξασθαι δύναται; 436.
- ΞΘ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ζῆλι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδε ἐν ἡ-
μέρᾳ κακίας, ἴδε· Καὶ γε τοῦτο σύμφωνον
τούτῳ ἐποίησεν ὁ Θεός περὶ λαλίας, ἵνα μὴ
εὖρη ἄνθρωπος ὅπισω αὐτοῦ μηδέν». 437.
- Ο'. Τίνας δεῖ ἐννοεῖν δερματίνους χιτῶνας, οὓς
ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ μετὰ τὴν παράθεσιν ἐνε-